

①

Når Platon utarbeider sin metafysikk, hva som eksisterer, så ser han på tingene i verden og legger merke til at alt er flyktig. Ting forandrer seg, de er ikke konstante, ingen jordlige substanser er evige. Han tenker seg at det må være noe som alt kommer fra, noe som har gitt opphav til det vi oppfatter med sansene våre. Han konkluderer fram til at alt som eksisterer stammer fra en opprinnelig idé, eller form, og det vi oppfatter med våre sanser er kun mørke bilder, skygger av den ekte tingen. En måte han illustrerer dette på er hans såkalte "Hulelignelsen". Hulelignelsen illustrerer mennesket som låst fast i en mørk hule, og det er kun litt lys som stråler inn gjennom åpningen og kaster lys slik at det vi ser, det vi tror eksisterer, er kun skyggen av den ekte tingen, ergo ideen, kopien av den ekte tingen. Slik som solen kaster lys over jorda, lyset er det gode, og det tillater oss å se ting. Alt som eksisterer har en ekte form. Det han vil forklare er at vi lever i en skygge verden av den ekte verden. Våre sanser er begrenset, og det vi ser, er ikke

Emnekode : FIL-103
Kandidatnr. : 41158
Dato : 12.12/12
Ark nr. : 3 av 6

Platon sine lære relaterer til hans epistemologi ved hans syn på at vi ikke kan oppnå kunnskap om noe, uten å vite kdens opprinnelige form, kunnskap om ideen. Echte viten, kunnskap, kan kun oppnås ved å tenke og filosofere seg fram til den ekte formen, og kun ved kunnskap til den har vi ekte viten. Det er ikke de materielle tingene på jorden som vi får ekte viten om. Platon sitt syn på sjelen kan gi en videre forståelse ved at han tror at sjelen har all kunnskapen, men når den er i en materiell kropp, så mister den ikke denne kunnskapen, men den glemmes. Så all den viten vi får, er egentlig at vi husker det sjelen vet, og sjelen har kunnskap om tingenes ekte form.

Når det gjelder Platons etikk og hvordan hans ide lære her er relatert, så kommer hans teori om "divine-gods" inn i bildet. Platons syn var radikalt for hans tid, og han så for seg at mennesket skal strebe etter å bli guddommelig, ikke bli som en god, men oppnå guddommelig "offørelse". Han ser dyden som noe guddommelig og godt, og dyden er eksempelvis

Emnekode : FIL-103
Kandidatnr. : 4158
Dato : 12.12/12
Ark nr. : 41 av 6

rettferdighet er ikke materielle ting som vi kan se og ta på, men det er faktisk noe som er veldig ekte en slags guddommelig idé. Man skal altså strebe etter og bli dydig, og for å bli det, så må man ha lysenskap til dydene, som idé. For å bli lykkelig, eller leve et godt liv, som er målet, så må man være dydig, og dyder er et slags verktoy. Ting som rikdom, helser, godt utseende, materielle ting, betyr ingen ting med mindre man bruker det riktig, nettopp i kombinasjon med dydige handlinger.

②

Aristoteles etikk baserer seg mye på hans teori om at alle ting har en funksjon. For eksempel er kniv sin funksjon er å skjære, og dyden til kniven er nettopp dens funksjon at den kan skjære. For at det skal være en god kniv, så må den være i stand til å bruke sin funksjon godt, altså at kniven må være godt til å skjære. Mennesket har også en egen funksjon, og denne spesielle funksjonen som alle mennesket innehar, er vil evne til å bruke skjønn i våre handlinger. For at et menneske

Emnekode : FIL-103
Kandidatnr. : 4158
Dato : 12.12/12
Ark nr. : 5 av 6

skal være i stand til å være et godt menneske, i det hele tatt et fullkomment menneske, så må det være som i den første del av Aristoteles. Slik som for Platon og Augustin, er også Aristoteles etikk basert på hva som er til for å bli lykkelig, eller leve et godt liv. For å bli lykkelig så må man utføre som i den første del av Aristoteles, handlinger med sjelen i henhold til dyder. Det at Aristoteles ser på dyder som en vei til lykke, betyr det at han anser det som et høyeste gode, og noe som er helt nødvendig. Dårlige eller udydige handlinger fører en ikke fram til det riktige mål, det mål som man streber etter for sin egen skyld og ikke noe annet, nemlig lykke. Bruker man som i den første del av Aristoteles, handlinger, så blir man i stand til å finne den riktige veien, de riktige mål som fører til det høyeste gode, det endelige mål lykke. I motsetning til Platon, så ser ikke Aristoteles på dyder som noe som er direkte gudditt, men som kan læres gjennom øvelse og tilvenning.

Aristoteles lykke begrep har plass i hans meta fysikk ved at lykke

Emnekode : FIL-103
Kandidatnr. : 4158
Dato : 12.12/12
Ark nr. : 6 av 6

er noe som kan oppnås i dette livet,
det er noe som "eksisterer".
Aristoteles metafysiske sier at det er
det som eksisterer som er ekte,
ikke slik som Platons ide-verden.
Det at lykke er noe som kan
oppnås ved handlinger, viser at det er
noe som "eksisterer". Ting som
riksom, helse, fine barn er ting som
så absolutt kan lykke en i å
oppnå. Lykke, noe som kan hente for
at det er en metafysiske kobling.

~~Ekte~~

Ekte kunnskap, viten, oppnås ved
bevisning, ved å utgjøre det som eksisterer
i verden, ved forseggen. Lykke for en
klassis. hans epistemologi ved at lykke
er noe som oppnås ved dydige
handlinger, men kan også hjelpe på
vei av materielle goder. Har man viten
om hva som er det gode, det dydige
og rette, så har man også kunnskap
om hva som skal til for å bli
lykkelig.